
ROZWIEDZIENIE (2) *sb n*

rozwiedzenie (2), **[rozwiedzenie]**.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

sg N rozwiedzieni(e) (1). ◇ D rozwiedzeniu (1). ◇ [pl A rozwiedzenia.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. rozwieść.

1. Odciągnięcie tego, co przylegało, odwiedzenie; tu: wyprostowanie ręki (1) :

*Wyrażenie: »ręki rozwiedzenie« (1): iż taka ordynacya woyská [na klin]/ pożytecznieyfza iest niżli gránowita/ á to przeto/ iż w niey wolnieyfzy viazd y przyiazd/ y ręki z bronią rozwiedzenie *BielSpr* 22v.*

2. Rozbicie na szerokość, rozplaszczanie [na co] (1) : [srebro] iest rzecz miękka ktora iest łączna ku rozwiedzeniu na cieńkie blaśzki iakoby pargamin *FalZioł* III 34c [*idem*] [*SpiczZioł* 130b (*Linde* s.v. rozwieść)].

3. [Rozejście się małżeństwa, rozwód:] repudium d(icitu)r repulsio vel scriptum repulsionis ... zagnanye, rozvyedzyenye, rozdzyelenye, inde repudium d(icitu)r discidium, divortium vel repulsio mulieris a viro rozvyedzyenye, zagnanye, Rozdzyelenye *ReuchlinBartBydg* D.

4. Odgałęzienie: Stała fie tedy winnicą/ kthora zrodziła gąłęzie/ y wypuściła rozwiedzenia [*palmites*]. *Leop Ez* 17/7 (*Linde* s.v. rozwieść).]

Cf **ROZWIEŚĆ, ROZWOD, ROZWODZINY**

ZCh